

A kiskunmajsai Fészek Színházi Egyesület a vasvári fesztiválról

A meghívást a vasvári Nemzetközi Színházi Fesztiválra társulatunk nagy örömmel fogadta. Az egyeztetések során hamar kiderült, hogy esélytelen az épp elkészült előadásunkkal ott megmutatnunk magunkat, mivel több szereplő nem tudott volna jelen lenni. Ekkor ötlött fel néhányunkban, hogy csendes szemlélőként meglátogatjuk az eseményt, hogy ott tapasztalatokat, ötleteket, praktikákat, barátokat szerezve készülhessünk a következő év hasonló eseményére. Várakozással telve érkezünk meg hárman a kisvárosba, szúnyogokkal dacolva felvertük sátrainkat s máris indultunk, hogy felkeressük a Nagy Gáspár Kulturális Központot. Barátságos fogadtatásban volt részünk. Igyekeztünk élni a lehetőséggel, a négy nap alatt minél több előadást magunkba szívni, ennek érdekében, mivel vidéki helyszíneken is zajlottak előadások, előfordult, hogy csapatunk kettévált.

Elsőként a *Hullám* c. előadást néztük meg, a fiatal pápai művészek prezentálásában. Nem csupán az autokrácia (egyeduralom) jelenségét jelenítették meg előttünk, érzékelhetjük, hogy milyen nagy hatalma van egy közösség erejének, átérezte a fasizmus, az anarchia-közösségek kialakulásának folyamatát.

Mrozek: Károly c. abszurd drámája következett a Vasvári Játékszín előadásában. A stílus ismeretlen volt számunkra, érdekes színpoltja volt a rendezvénynek.

Majd a téren a Teleszterion Tűzszínház látványos, mesés előadása kö-

vetkezett a *Szélkötő Kalamóna Rontó Vitéz Palkóval*. A tűzszonglőrök mutatványai sem tereltek el a figyelmünket a színészek fantasztikus játékáról.

Másnap a délelőttöt a helyi látványosságok felkeresésével töltöttük, bejártuk a horgászto festői környékét, megcsodáltuk a kulcsot őrző kígyókirályt, felsétáltunk a szabadtéri színpadhoz, majd a kilátóból fotóztuk a tájat és a várost.

Elsőként a *Szilveszter* c. színdarabot néztük meg a Pécsi Művészeti Gimnázium diákjai előadásában. Szokatlan módon a nézők is fent voltak a színpadon, családi hangulatot kölcsönözve a darabnak.

Következett *Mrozek: Ház a határon* az Üss a hasadra Színpad előadá-

sában. A vasváriak ismét kitétek magukért. Tetszett a színpad berendezése, azon belül az árnyjáték-megoldás.

A nap fénypontja számunkra a *Marica Grófnő* volt, melyet a Kupuszinai Színházi Csoport hozott el részünkre a határon túlról. A szereplők csodálatos énekükkel, szeniális előadásukkal kápráztattak el minket. A karakterek megformálása hiteles volt. Móric különös kedvencünk lett állandó arcjátékával, akcentusával, feszült pillanataival.

A pápakovácsiból érkező Szó és Kép Színpad előadásában *Ki vagyok én?* címmel egy mulatság helyszínével indítva kaptunk egy csokrot Petőfi remek verseiből. Az előadással, tánccal keretezett verseket olyan művészien

A Vasvári Játékszín Károly című Mrozek-darabja

A pápai Teleszterion Színházi Műhely Szélkötő Kalamonája

fűtték sorba, hogy az eseményeket követve szinte úgy tűnt, mintha a költő írta volna a verseit az előadáshoz, s nem fordítva.

Szombaton a *Lúdas Matyi* a cell-dömölki Tücsök Bábcsoport előadásában. A gyerekek lenyűgöző tehetségén túl a díszlet, a háttér megoldások is figyelemre méltóak voltak.

A Szombathelyiek *Házasulók* címmel adtak elő két rövid színpadi játékot. Mindkét darab eseménydús, szókimondó, pikáns jelenetekkel tarkítva mutatja be a házassuláshoz vezető rögs utat.

Vacsora után kettévált csapatunk, hogy a vidéki helyszínen a *Cabaret* c. zenés darabot is láthassuk. Lélegzetelállítóan sokkoló drámaiságát a hanghatások, az alulról megvilágított színpad és a színészi játék összessége érzékeltette. Számunkra ez volt a fesztivál legjobb előadása.

Eközben az *Ahogy a víz tükrözi az arcot* dokumentarista alkotás a sepsiszentgyörgyi művészek előadásában egy újszülött születésén keresztül mutatta be Románia statisztikai adatai nyomán életünket, megrázóan szembesítve bennünket azzal, hogyan és mire nevelődik körülünk gyermeke.

Az iskolában kezdődött ezután a *Szentivánéji buli*, a pesti Gólem Stúdió látószögéből. A jelenkort csempészték a műbe, egy céges bulira készülődés közepette jelenítették meg a shakespeare-i bonyodalmakat. Külön figyelemre méltó volt ezen felül a helyszín adottságainak kihasználása a színváltás és a jelenetek alkalmával.

Az Ágnes asszony balladájára már ismét egyesült kis csapatunk. A képi és hanghatások mélyen átéreztek velünk Ágnes asszony büntudatát. A véget nem érő lepedő, mint egyetlen díszlet érzékeltette az örület nagyságát.

A nap zárása a fesztivál ideje alatt összerakott Új vasvári béke. A kusza történetben a béke alapjait az oszt-rák-magyar fiatalok frigye alapozta volna meg. Miközben készültek a békére, folyamatos harcok dúltak népek között focipályán, csatatéren egyaránt. Fordulatként a török fiú nyerte el a magyar menyasszonyt.

Vasárnap a pesti Fészek Színház *Color House* színjátéka indította a napot. Az egyedfejlődéshez hasonlóan próbáltak a semmiből színházat csinálni. A színház a valóság tükörképe, ami jelen esetben görbe tükörképet mutat, vagy nem.

Következett a *Menyasszonytánc* c. parasztkomédia. Mind a díszlet egyszerűsége, mind a színészek nagyszerűsége elnyerte egyöntetű tetszésünket, így ezt a darabot ajánlottuk csapatunknak, mint következő évadban vásári darabot.

Fájó szívvel búcsút vettünk Vasvártól és vendéglátóinktól, hogy hazatérve frissen beszámolhassunk itthon maradt társainknak az ott tapasztalatról. A fesztiválra elhozott változatos témájú, sokszínű stílusú darabok összeállítása a szervezők munkáját dicsérik. Az egyedi megoldásokból sok ötletet merítettünk. Megtiszteltetés, hogy ott lehettünk ezen a rendezvényen.

VÖNEKI GÁBORNÉ Kiskunmajsán postavezető, amatőr színjátszó és csoportvezető a helyi Fészek Színjátszó társulatban. Legkedvesebb szerepei a Marcsa a Mágán Miskából és Claire a Fekete Péterből.

GUNDRUM ZSOLT, CZIRKÓ ISTVÁN a kiskunmajsai Fészek Színjátszó Egyesület tagjai.